

Probablement,
la millor comèdia del món!

Pel davant... i pel darrera

"NOISES OFF" DE MICHAEL FRAYN | VERSIÓ DE PACO MIR | DIRECCIÓ ALEXANDER HEROLD

A·N·E·X·A
Així

Generalitat de Catalunya
Departament de Cultura

Pel davant... i pel darrera

Noises Off, de **Michael Frayn**

versió de **Paco Mir y Alexander Herold**

direcció d' **Alexander Herold**

**Pel davant...
i pel darrera**

"Carcajadas de buena gente" (LA VANGUARDIA)

"Una paradoxa per rebotar-se de riure" (AVUI)

"Inteligente mecánica dramática para no parar de reír" (THE NEW YORK TIMES)

"El caos sublime de una comedia eterna" (THE NEW YORKER)

Un renovat *Pel davant i pel darrera* torna al TEATRE BORRAS de Barcelona a partir del 22 de novembre

Hi ha comèdies que mai passen de moda, veritables clàssics que periòdicament mereixen un espai en les nostres cartelleres i que el públic agraeix recuperar.

Torna ara a la cartellera de Barcelona una de les comèdies més celebrades a casa nostra, ***Pel davant i pel darrera***, titulada originalment *Noises off* i escrita l'any 1982 per **Michael Frayn**. El muntatge, totalment renovat i amb nou repartiment d'actors, d'aquest vodevil esbojarrat en versió de **Paco Mir** i **Alexander Herold** i amb direcció d'**Alexander Herold**, iniciarà el **22 de novembre** temporada al **Teatre Borràs** de Barcelona. Abans haurà fet una primera representació el **16 de novembre** al **Teatre Auditori de Sant Cugat**.

La nova versió actualitza novament el text original però mantenint un dels trets que van contribuir a l'èxit del muntatge a Catalunya: el bilingüisme.

Malentesos davant i darrere l'escenari en una doble ficció que narra com una *troupe* de pèssims actors intenta muntar una obra de teatre. Està considerada una de les comèdies més divertides mai escrites i és per això que es fan reposicions continuades de l'obra tan al West End com a Broadway. Precisament el darrer muntatge de l'espectacle a Nova York va ser l'any 2016, on va haver de prorrogar donada la bona acollida novament del públic.

Pel davant i pel darrera ha estat traduïda a 28 idiomes, representada en 50 països diferents des de la seva estrena a Londres fa 33 anys i vista per més de 14 milions d'espectadors en tot el món. Juanjo Puigcorbè, Mario Gas i Montse Guallar van ser els responsables del primer muntatge a Barcelona a mitjans de la dècada dels 80. L'any 1996 es tornà a representar als teatres Victòria i Goya. Sis anys després, el vodevil va tornar al Teatre Borràs amb un repartiment integrat per Abel Folk, Mercè Comes, Rosa Andreu i Àlex Casanovas. De nou l'any 2010 aquest mateix teatre va acollir un nou muntatge que va durar dues temporades i en el que van participar Pep Planas, Rosa Gàmiz, Meritxell Huertas, Carles Martínez, Aleix Albareda, Anna Barrachina, Mònica Pérez, Enric Majó, Miquel Sitjar i Dafnis Balduz.

En aquesta nova producció hi haurà algunes novetats, com una escenografia que sent la mateixa (és una comèdia "de portes"...), ens trasllada aquest cop una mansió a la *Sierra madrileña* i està clar, el mòbil també serà irremeiablement present com ho és a les nostres vides actuals.

Novament hem pogut reunir uns actors còmics estel·lars:

Pel davant... i pel darrera

De Michael Frayn
Versió de Paco Mir
Direcció: Alexander Herold

Repartiment:

Lloll Bertran - *Agustina / Joana*
Agnès Busquets - *Vicky / Vero*
Aleix Albareda - *Director / Sergi*
Carme Pla - *Mònica / Marta*
Miquel Sitjar – *Gonzalo / Guillem*
Lluís Villanueva – *Alfonso / Adrià*
Xavier Serrat – *Lladre / Sr. Pau*
Bernat Cot – *Maquinista / Toni*
i Laia Alsina – *Regidora / Aina*

Ajudant de direcció: David Pintó

Escenografia i vestuari: Jordi Bulbena

Caracterització: Toni Santos

Cap tècnic: Joan Segura

Il·luminació: Susana Abella

Disseny gràfic: Quim Boix/bbcr – 20cm

Fotografia: Daniel Escalé

Ajudant de producció: Virginia Fernández

Producció: ANEXA

Prensa: Sandra Araquistain / Betina Pons.

Durada: 2h (amb entreacte)

Estrena 5ª producció al Teatre Auditori de Sant Cugat el
16 de novembre de 2018.

Temporada al Teatre Borrás a partir del 22 de novembre
de 2018.

Pel davant... i pel darrera

Any 85 del segle passat. Tricicle, que estava fent temporada a Madrid, camina tranquil·lament pel carrer quan una veu els atura: és l'Alexander Herold que, en un castellà encara pitjor que el que fa servir actualment, diu que els va veure el dia anterior al teatre Martín, que li va agradar molt el que feien, que és director de teatre i que li agradaria moltíssim que veiessin l'espectacle que està assajant al Teatro Alcazar: AL DERECHO Y AL REVÉS. Hi anem. A la sortida, mentre unes velles comenten indignades que els hi han fet la mateixa obra tres vegades, nosaltres imaginem l'èxit que podria tenir aquesta producció a Barcelona.

Uns mesos més tard la versió catalana és una realitat. Alexander vol que l'ajudem a fer el càsting i acabem involucrats en una producció on aportem una de les claus del seu èxit a Catalunya: el bilingüisme. Una bona idea que, no obstant això, ha de superar els prejudicis de tota la companyia. El públic, però, ens va donar la raó.

L'any 96 del mateix segle, es refà la producció. Aquesta vegada, l'Alexander em demana que l'ajudi a reescriure una nova traducció que he de fer en el temps lliure que em deixen els assajos de ENTRETRES, és a dir, durant els viatges en tren d'anada i tornada a Sitges. També adaptem, per primera vegada, el programa de mà en anglès on s'ironitza sobre els currículums dels artistes de "*Me enseñas la sardina*", l'obra dins l'obra.

Un segle més tard, concretament l'any 2003, i coincidint amb una reposició a Londres, es torna a remuntar. En Michael Frayn publica un text revisat amb un pròleg on comenta el bilingüisme de la producció catalana i ràpidament posem fil a l'agulla per, amb tota l'experiència de les produccions que portem acumulades, arrodonir encara més els diàlegs.

L'any 2010, i encara que pugui semblar impossible, li vam treure encara més partit. La vam aprimar una mica, aquí i allà, sense que ningú pugui dir què era el que vam treure. Ara l'any 2018 hem tornat a llegir-la com si fos el primer cop, però amb la mentalitat d'un públic del segle XXI i el resultat, combinat amb un nou càsting que sempre és millor que l'anterior (cosa que sembla igualment impossible), dóna un d'aquells espectacles que no et canses mai de veure.

Paco Mir

Pel davant... i pel darrera

Pel Davant... es un espectáculo difícil de definir. El primer acto reúne un vodevil disparatado con elementos de la “alta comedia” inglesa. El segundo es una alocada farsa (hecha en ‘pantomima’, es decir, en silencio) que precede a un enredo caótico que deja, en el último tramo de la obra, al público definitivamente paralítico de risa. Michael Frayn (sin duda uno de los grandes genios del teatro inglés de la post-guerra) ha escrito una especie de poema de amor hacia la gente de la profesión teatral, y nunca he conocido un actor que no esté enamorado de la obra y la quiera hacer. Pero para los actores, las exigencias son múltiples: una técnica amplia y muy precisa, disciplina, concentración y compañerismo – aparte del enorme desgaste físico. Además, son actores que actúan haciendo de actores actuando un papel. Vamos, todo un delirio.

¿Y el público? Si yo estuviera sentado en el teatro viendo la obra por la primera vez, ¿Cuáles serían mis expectativas sobre algo siempre descrito como “brillante”, “fantástica”, “fabulosa”, y sobretodo, “graciosísima”? ¿Me podría interesar una comedia escrita en otro idioma, para otra cultura, en otra época? La primera temporada en el Teatro Savoy londinense duró nada menos que cinco años, y el teatro solía guardar cuatro butacas de reserva y sin vender las noches del sábado porque no había tiempo suficiente, después de la sesión de tarde, para reparar las butacas que el público había roto ¡riéndose!. Desde entonces, la obra ha sido traducida a 28 idiomas y representada en 50 países, además de ser vista por más de 12 millones de espectadores en todo el mundo, sin contar con la película. Paco Mir (quien creo que nació con parte de su ADN ya programado con el humor inglés) y yo hemos pasado la mayor parte de 30 años intentando afinar este extraordinario texto para el público de aquí y lo cierto es que Barcelona tiene una relación única con la obra: este será el quinto montaje aquí. No hay otra ciudad en el mundo donde esto haya ocurrido.

Vamos a reír mucho con estos pobres tarados: no “de” ellos, sino “con” ellos. No hace falta entender nada de los problemas con los que se enfrenta un actor: son problemas de la humanidad, y la obra les trata con un cariño que nos lleva a identificarnos con ellos de una manera excepcional porque nos damos cuenta de que....¡ese pobre soy yo!. Son probablemente estas dos cualidades, la de su humanidad combinada con una frenética serie de ‘gags’ que no paran nunca, las que forman la base del éxito aquí donde de nuevo hemos podido reunir a un gran reparto. Estamos pues en muy buena “compañía”. Así que, relájense, olvídense de los problemas, y..... ¡disfruten del regreso de una leyenda!

Alexander Herold

Pel davant... i pel darrera

“NOISES OFF”
de Michael FRAYN
Versió de Paco MIR
Direcció: Alexander HEROLD

UNA MICA D'HISTÒRIA.....

Pel davant...i pel darrera és, probablement, la comèdia més divertida mai escrita. Des que es va estrenar a Londres l'any 1982 i després de 5 anys a la cartellera d'aquesta ciutat, s'ha estat representant contínuament en algun lloc del món: el total d'espectadors és, ara per ara, incalculable!. S'ha traduït a 28 idiomes i s'ha representat en més de 50 països. Fins i tot se n'ha fet una adaptació en cinema, *Noises Off*, dirigida per Peter Bogdanovich, amb Michael Caine, Christopher Reeve i Carol Burnett entre d'altres. És una màquina perfecta per a produir l'efecte més difícil i alhora més estimat de la nostra existència: el riure.

En realitat són dues comèdies en una. La primera, un vodevil força ordinari anomenat *¿Me enseñas la sardina?*. La segona, en paral·lel, mostra les dificultats de tota mena que pateix la companyia per muntar i “girar” aquesta “magnífica obra”. Però, com si això no fos suficient, Michael Frayn ens reserva una sorpresa: en el segon acte gira el decorat per deixar-nos veure la farsa delirant que té lloc entre bambalines: actors i actrius barallant-se en silenci mentre entren i surten de l'escenari per seguir la funció com si a dins no s'estiguessin matant.

Michael Frayn va fer una revisió del text l'any 2000 per a la producció del National Theatre de Londres, que és la que ja es va poder veure al Teatre Borràs el 2002. Com diu el mateix autor, “no hi ha res com veure una obra dotze milions de cops perquè els teus dits tinguin ganes de teclejar de nou, de corregir”. Els canvis fets no variaven la “carpinteria” de l'obra, però són nombrosos: els finals dels dos darrers actes canvien en benefici d'un dels personatges femenins, moltes situacions que abans s'intuïen es clarifiquen, es redueix una mica el text del vodevil interpretat, es modifiquen les accions “sense paraules” del segon acte i en general es va fer un treball de pentinat de tota l'obra.

El responsables de la versió i traducció -**Paco Mir** i el director, **Alexander Herold**- han revisar el text minuciosament cada cop que s'ha fet una nova producció, incorporant tots els canvis a la nova versió i sense perdre de vista l'invent que tant va agradar no només al públic de Barcelona, sinó també al propi autor: el bilingüisme. El fet que el públic de Barcelona sigui bilingüe ens permet un conjunt d'avantatges en el moment de diferenciar el que és el vodevil *cutre* que aquesta *troupe* teatral ha de tirar endavant, del que és l'obra de teatre....

Les produccions a Catalunya

Pel davant... i pel darrera

L'èxit ha acompanyat sempre *Pel davant...i pel darrera* a Barcelona

1985

Es va representar per primera vegada l'any 1985 al Teatre Condal, amb un gran repartiment encapçalat per Juanjo Puigcorbé, Mario Gas i Montse Guallar.

Repartiment

Mario Gas
Juanjo Puigcorbé
Montse Guallar
Albert Dueso
Fina Rius
Marta Padovan
Felipe Peña
Angels Aymar
Joaquín Cardona

1996

Va tornar a la cartellera barcelonina l'any 1996 al Teatre Victòria i posteriorment va ser traslladada al Teatre Goya, continuant amb l'èxit.

Repartiment

Abel Folk
Mercè Comas
Joan Crosas
Maria Lanau
Roser Batalla
Joan Cusó
Marta Calvó
Jaume Mallofré
Josep Penyalver

2002

Sis anys després i avalada pels èxits al West End de Londres i a Nova York, on va tornar l'any 2001 amb la nova versió del text, es va tornar a presentar, aquest cop al Teatre Borràs de Barcelona el mes de novembre de 2002

Repertiment

Abel Folk,
Mercè Comas
Cesc Albiol
Pep Planas
Anna Briansó
Enric Majó
Mireia Portas
Albert Trifol
Mireia Villanueva
Santi Ibañez
Rosa Andreu
Alex Casanovas
Eduard Falelo

2010

Aquesta darrera de l'espectacle producció va presentar-se novament al Teatre Borràs el 10 de setembre de 2010.

Repertiment

Pep Planas
Jordi Díaz
Rosa Gamiz
Meritxell Huertas
Anna Barrachina
Mònica Pérez
Carles Martínez
Aleix Albareda
Enric Majó
Miquel Sitjar
Dafnis Balduz
Saida Lamas

ALEXANDER HEROLD

Alexander va començar la seva feina com a director d'escena mentre estudiava a la Universitat, on una producció seva *The Big Boat* va guanyar el premi del festival universitari. Més tard treballà com actor i director assistent en el Prospect Theatre Company, en el Glasgow Citizen's Theatre i en el Chichester Festival Theatre. Després d'una estada a París, va ser convidat al Birmingham Repertory Theatre per col·laborar amb el llegendari Roger Planchon en la primera representació anglesa de *Bleus, Blancs et Rouges*. Es va quedar a la companyia com a cap de produccions, seguint amb el seu desenvolupament com a director. Després d'un temps a Roma treballant en cinema, va tornar a Anglaterra com a responsable de la Prospect Theatre Company at the Old Vic que era considerada com la tercera companyia clàssica nacional més important. Va treballar amb actors del nivell de Derek Jacobi, Eileen Atkins, Dorothy Tutin i Alec McCowan, i directors com Jonathan Miller i Peter Wier, i amb autors com Tom Stoppard (*Night and Day* - Noche y Día) i Michael Frayn (*The Two of Us* - Duplicados) entre molts d'altres.

L'any 1983, va començar la seva relació amb la comèdia **Noises Off**. Va preparar la segona i tercera companyia d'aquesta obra que va estar més de cinc anys en cartell. També va dirigir aquesta producció en el Teatro Metropolitan de Buenos Aires (*Entretelones*), en el Teatro Alcázar de Madrid (*Al derecho y al revés*) i en el Teatre Condal de Barcelona (***Pel davant... i pel darrera***).

En la Royal Opera House, Covent Garden, va treballar com a ajudant de John Copley a *Norma*, *Rigoletto* de Verdi, i *Las Bodas de Figaro* de Mozart. També ha dirigit la seva pròpia versió de *Carmen* a l'Habana, *La Fille du Régiment* de Donizetti en el Teatre Principal de Barcelona, una versió de *La Vie Parisienne* de Offenbach, i la òpera *Così fan tutte* de Mozart en l'Espai MOMA de València, que va tenir tan èxit que va tornar en cartell l'any 2003 i 2004. En la mateixa ciutat ha dirigit les òperes *Una cosa rara* i *La Feste del Villaggio* del compositor valencià Martí y Soler. Aquesta darrera ha estat retransmesa per la televisió. Ha participat com a membre de jurat de concursos de cant per al Teatre San Carlo de Nàpols. En el Lincoln Centre de Nova York va dirigir *Zampa*, una òpera del seu avantpassat Louis Ferdinand Hérol. De nou a Espanya va dirigir *Il barbiere di Siviglia* de Rossini, *Norma* (a Mallorca), *La Sonnambula* (a Màlaga), totes dues de Bellini, *Marina* d' Arrieta (a València),

Le *Nozze di Figaro* de Mozart (a Niza) i l' espectacular producció de *Café Kafka* de Francisco Coll en el Palau de les Arts de València.

A la vegada ha dirigit nombroses comèdies com *The Constant Wife* (L'esposa constant) de Somerset Maugham, *Total Eclipse* (Eclipse Total) de Christopher Hampton, i *Not Now Darling* (totes a Londres), *Spitting Image* (Igual que el seu pare) a Buenos Aires, i *Lend Me a tenor* (Busca'm un tenor) a Espanya. L'any 2002 va estrenar a Espanya la comèdia *Quartet* (Divos) de Ronald Harwood. Va estrenar *Solo cuando me río* (The Gingerbread Man) de Neil Simon en el Teatro Fígaro de Madrid, a la vegada que també presentava en el Teatro Lara de Madrid *Nadie es perfecto* (Nobody's Perfect) amb Josema Juste. Moltes més obres de gran renom i èxit han estat un continu en la carrera de Herold.

A Barcelona va dirigir l'exitosa comèdia *Boeing Boeing* (Teatro Apolo de Barcelona) *Educando a Rita* (a València), *Villa Puccini* (a València) i *Un Jeta. Dos Jefes* (en el Teatre Victòria de Barcelona). Alexander Herold ha dirigit totes les produccions de *Pel davant i...pel darrera* que s'han fet aquí, també la producció que està actualment a València. Des de fa més de trenta anys viu entre Londres i València.

Pel davant... i pel darrera

TEATRE BORRÀS
Plaça Urquinaona, 9, Barcelona

A partir del **22 de novembre de 2018**

De dimecres a divendres a les 20 :30 hores
Dissabte a les 18 i a les 21.30 hores
Diumenge a les 18 hores.

Preus: de 20 a 29€

PREMSA

Sandra Araquistain
Tel. 607 221 530
saraquis@telefonica.net

Betina Pons
Tel. 630 981 344
betinapons@telefonica.net

